ਕਰਨਾਟਕ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ

ਬਨਾਮ

ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

(2007 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4741)

25 ਜਨਵਰੀ, 2018

[ਆਰ. ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ (ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ) ਆਰਡਰ, 2005 - 2005 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ - ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਅਧੀਨ 31 ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਰਡਰ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ, ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਦੇ ਚੱਲਣ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ”, “ਕੈਬਰੇ ਡਾਂਸ” ਅਤੇ
ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ "ਡਿਸਕੋਥੇਕ" - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ 2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ -ਆਯੋਜਤ: 2005 ਆਰਡਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣਾ, ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - 2005 ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ, ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾ ਕੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ, ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ - ਕੈਬਰੇ, ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। - ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ |ਇਸ ਲਈ, 2005 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸੀ.ਐਲ 2 (ਬੀ), (ਡੀ) ਅਤੇ (**ਜੇ**) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਾਇਸੈਂਸ u/ ਸੀ.ਐਲ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। 3 - ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 - ਸੈਸ਼ਨ 2 (14), 2 (15) ਅਤੇ 31 - ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ) ਆਰਡਰ, 1989 - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਅਤੇ 19(6)।

ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 - ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ (ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ) ਆਰਡਰ, 2005 ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ - ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ - ਆਯੋਜਿਤ: 1963 ਐਕਟ ਅਤੇ 2005 ਆਰਡਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ .

ਮੈਕਸਿਮਜ਼ - "ਸਾਲੁਸ ਪੋਪੁਲੀ ਸੁਪਰੀਮੋ ਲੈਕਸ" ਅਤੇ "ਸੈਲਸ ਰਿਪਬਲੀਸ ਸੁਪਰੀਮੋ ਲੈਕਸ" - ਸਮਾਜਕ ਭਲਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਲਾਈ ਦੀ ਧਾਰਨਾ - ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਕਲਾ. 19(1)(ਜੀ) - ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬਤਾ ਦਾ ਟੈਸਟ - ਆਯੋਜਿਤ: ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤਾਂ, ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਹਨ। ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਕਲਾ. 19(6) - ਸਮੀਕਰਨ "ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ" - ਆਯੋਜਿਤ: ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ, ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਕਲਾ. 19(6) - ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ - ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ - ਰੱਖੇ ਗਏ: ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ (6) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।) ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ - ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ, ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦੀ ਹੈ- ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ।

ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ (ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ) ਆਰਡਰ, 2005 - ਸੀ.ਐਲ. 7, 8 ਅਤੇ 9 - ਜੇਕਰ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ - ਆਯੋਜਤ: ਸੀ.ਐਲ.7, 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਆਰਾਮ, ਸੁਵਿਧਾ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬਤਾ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ

ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਉਹ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹਨ। "ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਮਿਊਜ਼ਿਕ", "ਕੈਬਰੇ ਡਾਂਸ" ਅਤੇ "ਡਿਸਕੋਥੇਕ" – ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ - ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ, ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦੀ ਹੈ- ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ (ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ) ਆਰਡਰ, 2005 - ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ - ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ/ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ: 2005 ਆਰਡਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਈਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਲਾਇਸੰਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ।

ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ (ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ) ਆਰਡਰ, 2005 ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ - ਪਰਵੀਸੋ ਟੂ ਸੀਐਲ.3- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 14 ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੀ.ਐਲ3 ਉਹਨਾਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਕੇ ਵਿਤਕਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਕਸ਼ਗਾਨ, ਬਯਾਲਤਾ (ਫੀਲਡ ਡਰਾਮਾ) ਜਾਂ ਭਰਤ ਨਾਟਿਅਮ, ਲੋਕ ਕਲਾ, ਸੰਗੀਤ ਗਾਇਨ, ਵੋਕਲ ਜਾਂ ਵਾਦਨ ਜਿਵੇਂ ਵੀਨਾ ਜਾਂ ਮਰੁਦਾਨਾ ਆਦਿ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥੀਏਟਰਾਂ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ- ਕੈਬਰੇ, ਡਿਸਕੋਥੈਕ ਅਤੇ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅੰਤਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਧਾਰਾ.14।

ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ - ਸ਼ੋਰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ - ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਬਰੇ, ਡਿਸਕੋਥੈਕ ਅਤੇ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਲਈ ਉਪਚਾਰਕ ਕਦਮ - ਦਿਸ਼ਾ - ਆਯੋਜਿਤ:

ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੋਰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਚਾਰਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ - ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ (ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ)) ਆਰਡਰ, 2005 – ਸੀ.ਐਲ 7 (ਕੇ)।

ਕੇਰਲ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 - ਐੱਸ. 2(15) - ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨ - ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ - ਢੁਕਵੇਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ - ਆਯੋਜਿਤ: ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ, ਟੀਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਢੁਕਵੇਂ ਖਾਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮਾਹਰਾਂ ਦੇ - ਇਹ ਕਦਮ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵੇਲੇ, ਸਗੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਵੀ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ (ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ) ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 2005।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

ਆਯੋਜਤ: ਆਰਟੀਕਲ 19 - ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ (ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ) ਆਰਡਰ, 2005 ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਟੈਸਟ।

1.1ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(ਜੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ, ਕਿੱਤੇ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (6) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ, ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ. ਵਾਜਬਤਾ ਦੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤਾਂ, ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਕੀ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। **[ਪੈਰਾ 45, 46, 48 ਅਤੇ 49] [523- F - ਐਚ ;563- ਡੀ - ਈ]**

1.2 ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 2005 ਦਾ ਆਰਡਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਕਾਰਨ: ਪਹਿਲਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 31, ਕੇਰਲਾ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਦੂਜਾ, ਧਾਰਾ 31 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (w) ਅਤੇ (x) ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੀਜਾ, ਇਹ ਇਸ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਗਲੌਰ ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ 2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨਅਤੇ ਕਲਾਜ਼ (w) ਅਤੇ (x) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰੋ। ਚੌਥਾ, ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 2005 ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਪੰਜਵਾਂ, 2005 ਦੇ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(15) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ "ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਛੇਵਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕੈਬਰੇ, ਡਿਸਕੋਥੈਕ ਜਾਂ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ 2005 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, 2005 ਦਾ ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾ ਕੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ, ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੱਤਵਾਂ, ਕੈਬਰੇ, ਕਰਨਾਟਕ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋ. ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਡਿਸਕੋਥੈਕ ਜਾਂ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ

ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। , 2005 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 7, ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਤੋਂ (I) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਥਿਤੀਆਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਈਵ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇਕਰ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। **[ਪਾਰਾ 51- 58][564-ਬੀ-ਸੀ; 565-ਸੀ]**

ਕੀ 2005 ਦਾ ਹੁਕਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ?

2.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਜਾਂ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, 2005 ਦਾ ਆਰਡਰ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। **[ਪਾਰਸ 72, 73][567- ਐਚ - ਜੀ]**

2.2 ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਜੋ 2005 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ), (ਡੀ) ਅਤੇ (ਜੇ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 3 ਇੱਕ ਵਿਤਕਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਕਸ਼ਗਾਨ, ਬਯਾਲਤਾ (ਫੀਲਡ ਡਰਾਮਾ) ਜਾਂ ਭਰਤ ਨਾਟਿਅਮ, ਲੋਕ ਕਲਾ, ਸੰਗੀਤ ਗਾਇਨ, ਵੋਕਲ ਜਾਂ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟਲ ਜਿਵੇਂ ਵੀਨਾ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਆਦਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮੁੱਚੀ ਤੱਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਆਰਡਰ 2005 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਿਆਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੰਜੇ ਤੋਂ ਕੀ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਪਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਥੀਏਟਰਾਂ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਈਟਮਾਂ - ਕੈਬਰੇ, ਡਿਸਕੋ ਅਤੇ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਉਹ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਰਡਰ 2005 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਲਾਜ਼ 3 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।**[ਪੈਰਾ 73-76][567 -ਜੀ-ਐਚ; 568-F]**

2.3 ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 2005 ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ 2005 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। **[ਪੈਰਾ78][568- ਜੀ-ਐਚ]**

2.4 2005 ਆਰਡਰ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 2005 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਮੇਤ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਾਇਸੰਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਾਇਸੰਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 2005 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। , ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 2005 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗਾ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। **[ਪੈਰਾ 79-81][569-A, C- ਡੀ]**

<u>ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸੰਕਲਪ-ਏ-ਵਿਸ-ਏ-ਸਮੁਦਾਇਕ ਭਲਾਈ।</u>

3. "ਸਾਲੁਸ ਪੋਪੁਲੀ ਸੁਪਰੀਮੋ ਲੈਕਸ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਰਵਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ "ਸਾਲੁਸ ਰਿਪਬਲੀ ਸੁਪਰੀਮੋ ਲੈਕਸ" ਭਾਵ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਰਵਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ/ਕਰਨਾਟਕ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋ ਬਨਾਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਫਰਜ਼, ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ

ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਹਰ ਰਾਜ ਦਾ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਸਮਾਜ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 1963 ਐਕਟ ਅਤੇ 2005 ਆਰਡਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। **[ਪੈਰਾ 38, 39][560-C-ਡੀ, ਈ]**

2005 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 7, 8 ਅਤੇ 9 ਅਧੀਨ ਪਾਲਣਾ।

4.1 ਧਾਰਾਵਾਂ 7, 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ, ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ .ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਲਾਜ਼ 7, 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰੇਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਾਹਕਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 2005 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।2005 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। **[ਪਾਰਾ 62, 63 ਅਤੇ 68-71][566- ਈ, F; 567-ਸੀ- ਈ]**

4.2 ਲੋਕ ਹਿੱਤ, ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਪਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ।**[ਪੈਰਾ 64][566-F- ਜੀ]**

4.3 ਦਰਅਸਲ, ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਕਈ ਬੇਕਸੂਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਪਹਾਰ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨਾ ਮੰਨਣ ਕਾਰਨ ਕਈ ਬੇਕਸੂਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਟਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ। **[ਪਾਰਾ 66, 67][567-A- ਸੀ]**

2005 ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(ਕੇ)। ਉਪਚਾਰਕ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

5.1 ਹਾਲਾਂਕਿ 2005 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (ਕੇ) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇਮਾਰਤ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ, ਅਸੁਵਿਧਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਜੋਖਮ, ਖ਼ਤਰਾ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ੋਰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ/ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਚਾਰਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਢੁਕਵੇਂ ਖਾਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਦਮ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਸਗੋਂ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੁਤਾਹੀ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। **[ਪਾਰਾ 82,83] 569-ਡੀ-ਜੀ]**

ਬਿਜੋ, ਇਮੈਨੁਅਲ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1986) 3 ਐਸਸੀਸੀ 615 : [1986] 3 ਐਸਸੀਆਰ 518; ਸਕੱਤਰ, ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ

ਅਤੇ ਹੋਰ। (1995) 2 ਐਸਸੀਸੀ 161 : [1995] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1036; ਟਾਟਾ ਪ੍ਰੈਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਨਗਰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨਿਗਮ ਲਿਮਟਿਡ (1995) 5 ਐਸਸੀਸੀ 139: [1995] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 467; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਊਸ਼ਾ ਉਥੁਪ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਏਆਈਆਰ 1984 ਕੈਲ.268; ਸਕਾਲ ਪੇਪਰਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1962 ਐਸਸੀ 305: [1962] ਐਸਸੀਆਰ 842; ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨਿਊਜ਼ਪੇਪਰਜ਼ (ਬੰਬਈ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ., ਓ.ਆਰ. (1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 641: [1985] 2 ਐਸਸੀਆਰ 287; ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਅਖਬਾਰ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 578: [1959] ਐਸਸੀਆਰ 12; ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਬਨਾਮ ਮਨੂਭਾਈ ਡੀ.ਸ਼ਾਹ (1992) 3 ਐਸਸੀਸੀ 637: [1992] 3 SCR 595; ਆਰ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ @ ਆਰ.ਆਰ. ਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ. ਟੀ.ਐਨ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. (1994) 6 ਐਸਸੀਸੀ 632 : [1994] 4 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 353; ਕੇ.ਏ. ਅੱਬਾਸ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. (1970) 2 ਐਸਸੀਸੀ 780: [1971] 2 ਐਸਸੀਆਰ 446; ਮੁਹੰਮਦ. ਫਾਰੂਕ ਬਨਾਮ ਫਾਰੂਕ ਵੀ. ਐਮ.ਪੀ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. (1969) 1 ਐਸਸੀਸੀ 853 : [1970] 1 ਐਸਸੀਆਰ 156; ਧਰਮ ਦੱਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. (2004) 1 ਐਸਸੀਸੀ 712 : [2003] 6 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 151; ਸੈਲੂਲਰ ਆਪਰੇਟਰ ਐਸਨ. ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟਰਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2016) 7 ਐਸਸੀਸੀ 703: [2016] 9 ਐਸਸੀਆਰ 1; ਮੈਸਰਜ਼ ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 224 : [1954] ਐਸਸੀਆਰ 803; ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. 5. ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਐਸੋਨ। (ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2013) 8 ਐਸਸੀਸੀ 519: [2013] 7 ਐਸਸੀਆਰ 654; ਪੀਪਲਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਫਾਰ ਸਿਵਲ ਲਿਬਰਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. (2013) 10 ਐਸਸੀਸੀ 1: [2013] 12 ਐਸਸੀਆਰ 283; ਰਾਜਾ ਵੀਡੀਓ ਪਾਰਲਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1993) 3 ਐਸਸੀਸੀ 708 : [1993] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 149; ਮੈਸਰਜ਼ ਨੂਰੂਲਾ ਗਜ਼ਨਫਰੂਲਾ ਬਨਾਮ ਅਲੀਗੜ੍ਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1982) 1 ਐਸਸੀਸੀ 484; ਆਂਧਰਾ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਵਰਕਸ, ਏ.ਪੀ.ਵੀ. ਚੀਫ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਇੰਪੋਰਟ ਐਂਡ ਓ.ਆਰ. ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 1539: [1975] 1 ਐਸਸੀਆਰ 327; ਡਾ. ਰਾਮ ਮਨੋਹਰ ਲੋਹੀਆ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 740: [1966] ਐਸਸੀਆਰ 709; ਦਿੱਲੀ ਕਲੋਥ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. ਆਦਿ (1983) 4 SCC 166 : [1983] 3 SCR 438; ਇਲਾਚੀ ਦੇਵੀ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਜੈਨ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਅਨਾਥ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2003) 8 ਐਸਸੀਸੀ 413 : [2003] 4 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 62; ਐਮ.ਜੇ. ਸਿਵਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1995) 6 ਐਸਸੀਸੀ 289; ਇੰਦੂਲਾਲ ਕੇ ਯਾਗਨਿਕ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963, ਗੁਜਰਾਤ। 259; ਸਾਇਆ ਬਨਾਮ ਸਈਆ। ਨਿਊਯਾਰਕ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕ 334 ਯੂਐਸ 558 (1948) - ਵਿਲੱਖਣ।

ਬੁੱਧਨ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 191: [1955] ਐਸਸੀਆਰ 1045; ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਐਸ.ਆਰ. ਤੇਂਦੁਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 538 : [1959] ਐਸਸੀਆਰ 279; ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵੀ ਜੀ ਰੋ ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 196: [1952] ਐਸਸੀਆਰ 597 - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਸ਼ਸ਼ੀਕਾਂਤ ਲਕਸ਼ਮਣ ਕਾਲੇ, ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. v. ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. (1990) 4 ਐਸਸੀਸੀ 366: [1990] 3 ਐਸਸੀਆਰ 441; ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. v. ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2013) 8 ਐਸਸੀਸੀ 519: [2013] 7 ਐਸਸੀਆਰ 654; ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਜਾਨ ਮੁਹੰਮਦ ਉਸਮਾਨਭਾਈ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ। (1986) 3 ਐਸਸੀਸੀ 20: [1986] 2 ਐਸਸੀਆਰ 700; ਦੀਪਕ ਥੀਏਟਰ, ਧੂਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1992) ਬੇਨਤੀ 1 ਐਸਸੀਸੀ 684 : [1991] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 242; ਮਿਨਰਵਾ ਟਾਕੀਜ਼, ਬੰਗਲੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1988) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 176 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1986] 3 ਐਸਸੀਆਰ 518	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1995] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1036	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1995] 2 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 467	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
ਏਆਈਆਰ 1984 ਕੈਲ.268	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1962] ਐਸਸੀਆਰ 842	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1985] 2 ਐਸਸੀਆਰ 287	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1959] ਐਸਸੀਆਰ 12	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1992] 3 ਐਸਸੀਆਰ 595	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1994] 4 ਸਪਲ. SCR 353	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1971] 2 ਐਸਸੀਆਰ 446	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1970] 1 ਐਸਸੀਆਰ 156	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[2003] 6 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 151	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[2016] 9 ਐਸਸੀਆਰ 1	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1954] ਐਸਸੀਆਰ 803	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32

[2013] 7 ਐਸਸੀਆਰ 654	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[2013] 12 ਐਸਸੀਆਰ 283	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1993] 1 ਸਪਲ. SCR 149	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
(1982) 1 ਐਸਸੀਆਰ 484	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1975] 1 ਐਸਸੀਆਰ 327	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1966] ਐਸਸੀਆਰ 709	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1983] 3 ਐਸਸੀਆਰ 438	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[2003] 4 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 62	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
(1995) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 289	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963, ਗੁਜ.259	ਵੱਖਰਾ	ਪਾਰਾ ੩੨
334 ਯੂਐਸ 558 (1948)	ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 32
[1955] ਐਸਸੀਆਰ 1045	ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 42
[1959] ਐਸਸੀਆਰ 279	ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 43
[1990] 3 ਐਸਸੀਆਰ 441	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 44
[2013] 7 ਐਸਸੀਆਰ 654	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 44
[1952] ਐਸਸੀਆਰ 597	ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 47
[1986] 2 ਐਸਸੀਆਰ 700	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 48
[1991] 3 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 242	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 48
(1988) ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.176	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 49

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2007 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4741।

ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 556/2007 (ਜੀ.ਐਮ.-ਪੁਲਿਸ) ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 19.04.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਐਸ.ਐਨ. ਭੱਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਵੀ.ਐਨ. ਰਘੂਪਤੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ. 1. ਇਹ ਅਪੀਲ 19.04.2007 ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2007 ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 556 (ਜੀ.ਐਮ.-ਪੁਲਿਸ) ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 19.04.2007 ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 2005 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 27523 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ

ਕਰਨਾਟਕ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋ. ਬਨਾਮਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ].

ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 09.02.2007 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ।

2. ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਸਮੇਤ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਰਨਾਟਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1960 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੈ। ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਬੰਗਲੌਰ ਸ਼ਹਿਰ (ਹੁਣ ਬੰਗਲੁਰੂ) ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ।

4. ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ/ਪੀਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹਨਾਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ "ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ" ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, “ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ” ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ "ਕੈਬਰੇ ਡਾਂਸ" ਅਤੇ "ਡਿਸਕੋਥੇਕ" ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

5. ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ "ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ" ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਆਈਟਮਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਐਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਵਿਵਾਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ।

6. ਕਰਨਾਟਕ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ/ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਵਿੱਚ "ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ" ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ।

7. ਸੈਕਸ਼ਨ 31, ਜੋ ਚੈਪਟਰ IV ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

8. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31 (a) ਤੋਂ (z) ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੰਗਲੁਰੂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ/ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ "ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਐਂਡ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਆਫ਼ ਪਲੇਸਜ਼ ਆਫ਼ ਪਬਲਿਕ ਅਮਿਊਜ਼ਮੈਂਟਸ (ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ) ਆਰਡਰ, 1989" (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਰਡਰ 1989" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। "). ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ "ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ" ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 1989 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੰਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

9. ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ "ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ" ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਆਰਡਰ 1989 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਨੂੰ "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ" ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਹੈ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(15) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ" ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 1989 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਸਿਰਫ "ਪਬਲਿਕ ਅਮਿਊਜ਼ਮੈਂਟ" ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਨੋਰੰਜਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਆਰਡਰ 1989 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

10. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ" ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ" ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (14) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (15) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਦੋ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। .

11. ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ (ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ) ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਤੱਤ ਲੱਭਦਿਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1857-1858 ਆਫ਼ 2000 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ।

12. ਮਿਤੀ 28.11.2002 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P-3) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਅਹਾਤਾ, ਭਾਵ,

ਕਰਨਾਟਕ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋ. ਬਨਾਮਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ].

ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ" ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ" ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 1989, ਇਸਲਈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ) ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 1989 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਅਧੀਨ:

“ਸਾਡੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਹਾਤਾ ਜੋ “ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਸਥਾਨ” ਹੈ, ਨੂੰ “ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਸਥਾਨ” ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਵੀ ਹੈ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਪਰੋਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਈਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

13. ਇਸ ਤੱਥਾਤਮਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਗਲੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ "ਦਿ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਐਂਡ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਆਫ਼ ਪਲੇਸਜ਼ ਆਫ਼ ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ (ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ) ਆਰਡਰ, 2005" (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਆਰਡਰ 2005”) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੌਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

14. ਆਰਡਰ 2005 ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ "ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ", "ਕੈਬਰੇ ਡਾਂਸ" ਅਤੇ "ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ", "ਕੈਬਰੇ ਡਾਂਸ" ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਦੇ ਚੱਲਣ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਸਕੋ" ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ. ਆਰਡਰ 2005 ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

15. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਐਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਨੇ ਆਰਡਰ 2005 ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਗੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 2005 ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ। .

16. ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਰਡਰ 2005 ਨੂੰ "ਡਰਾਫਟ ਆਰਡਰ" ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡਰਾਫਟ ਆਰਡਰ 2005 ਅਤੇ ਫਿਰ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਇਤਰਾਜ਼, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

17. ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਇੰਟਰਾ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਐਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਕੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ।

18. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 02.12.2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਨਤਕ ਜੂਏ ਜਾਂ ਖੇਡ ਘਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਜਾ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕ ਅਨੈਤਿਕ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸ਼ੋਅ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਪਹਿਰਾਵੇ, ਹਰਕਤ ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਨਾ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਪੋਸਟਰਾਂ ਜਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਣ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਗੇ।

19. ਫਿਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 09.12.2005 (ਅਨੈਕਸਰ-ਪੀ.-8) ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਗਟ ਆਰਡਰ 2005 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਐਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

20. ਆਰਡਰ 2005 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ, ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ, 2005 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੂਜਾ, ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

21. ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਐਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 09.02.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਆਰਡਰ 2005 ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

22. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ, ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

23. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮ 2005 ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।

24. ਸੁਣਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਨ. ਭੱਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਐਨ. ਰਘੁਪਤੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ।

25. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ) ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਰਕ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ (ਰਿਟ ਕੋਰਟ) ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ।

26. ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਆਰਡਰ 2005 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

27. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿਚ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਆਰਡਰ 2005 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ 2005 ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

28. ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 19 (1)(ਜੀ) ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿੱਤੇ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ।

29. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 2005 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਸ਼ਰਤਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਦੋ ਸਮਾਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

30. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਵੇਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

31. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਆਰਡਰ 2005 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬਤਾ ਅਤੇ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 2005 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

32. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਬਿਜੋ, ਇਮੈਨੁਅਲ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1986) 3 ਐਸਸੀਸੀ 615, ਸਕੱਤਰ, ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1995) 2 ਐਸਸੀਸੀ 161, ਟਾਟਾ ਪ੍ਰੈਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਨਗਰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨਿਗਮ ਲਿਮਟਿਡ, (1995) 5 ਐਸਸੀਸੀ 139, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਊਸ਼ਾ ਉਥੁਪ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1984 ਕੈਲ 268, ਸਕਲ ਪੇਪਰਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਓਆਈ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 305, ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨਿਊਜ਼ਪੇਪਰਜ਼ (ਬੰਬਈ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. (1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 641, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਅਖਬਾਰ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ. ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 578, ਲਾਈਫ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਬਨਾਮ ਮਨੂਭਾਈ ਡੀ ਸ਼ਾਹ, (1992) 3 ਐਸਸੀਸੀ 637, ਆਰ ਰਾਜਗੋਪਾਲ @ ਆਰ ਆਰ ਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ। ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਨ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਰਾਜ, (1994) 6 ਐਸਸੀਸੀ 632, ਕੇ.ਏ. ਅੱਬਾਸ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. (1970) 2 ਐਸਸੀਸੀ 780, ਮੁਹੰਮਦ. ਫਾਰੂਕ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. (1969) 1 ਐਸਸੀਸੀ 853, ਧਰਮ ਦੱਤ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. (2004) 1 ਐਸਸੀਸੀ 712, ਸੈਲੂਲਰ ਆਪਰੇਟਰ ਐਸਨ. ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਟਰਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2016) 7 ਐਸਸੀਸੀ 703, ਮੈਸਰਜ਼ ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 224,

ਕਰਨਾਟਕ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋ. ਬਨਾਮਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ].

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਐਸਨ. (ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2013) 8 ਐਸਸੀਸੀ 519, ਪੀਪਲਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਫਾਰ ਸਿਵਲ ਲਿਬਰਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ. ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. (2013) 10 ਐਸਸੀਸੀ 1, ਰਾਜਾ ਵੀਡੀਓ ਪਾਰਲਰ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1993) 3 ਐਸਸੀਸੀ 708, ਮੈਸਰਜ਼ ਨੂਰੂਲਾ ਗਜ਼ਨਫਰੂਲਾ ਬਨਾਮ ਅਲੀਗੜ੍ਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1982) 1 ਐਸਸੀਸੀ 484, ਆਂਧਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਰਮਾਣ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 1539, ਡਾ ਰਾਮ ਮਨੋਹਰ ਲੋਹੀਆ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ। ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 740, ਦਿੱਲੀ ਕਲੋਥ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਓ.ਆਈ. ਆਦਿ, (1983) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 166, ਇਲਾਚੀ ਦੇਵੀ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ L.Rs. ਬਨਾਮ ਜੈਨ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਅਨਾਥ ਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2003) 8 ਐਸਸੀਸੀ 413, ਐਮ.ਜੇ. ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1995) 6 ਐਸਸੀਸੀ 289, ਇੰਦੂਲਾਲ ਕੇ ਯਾਗਨਿਕ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963, ਗੁਜਰਾਤ। 259 ਅਤੇ ਸਾਇਆ ਬਨਾਮ ਨਿਊਯਾਰਕ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕ, 334 ਯੂਐਸ 558 (1948).

33. ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ (ਰਾਜ) ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

34. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਇਹ ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 2005 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

35. ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (14) "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਸਥਾਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(15) "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਸਥਾਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 31 ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ ਆਦਿ 'ਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡਬਲਯੂ) ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (x) ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਤਮਾਸ਼ਿਆਂ ਸਮੇਤ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਸੰਗੀਤਕ, ਨਾਚ, ਨਕਲ ਜਾਂ ਨਾਟਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ।

36. ਆਰਡਰ 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਕੁਝ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਕੈਬਰੇ”, “ਡਿਸਕੋਥੇਕ”, “ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ”, “ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ”, “ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ”। ਕਲਾਜ਼ 3 ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਲਾਜ਼ 4 ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5 ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 7 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 8 ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 9 ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 10 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 12 ਨਾਮ ਬਦਲਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13 ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 15 ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 16 ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ 17 ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

37. ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 2005 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14)

"(14) "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਥਾਂ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਗੀਤ, ਗਾਉਣਾ, ਨੱਚਣਾ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੋੜਵਾਂ, ਜਾਂ ਖੇਡ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੇਸ ਕੋਰਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। , ਸਰਕਸ, ਥੀਏਟਰ, ਸੰਗੀਤ ਹਾਲ, ਬਿਲੀਅਰਡ ਰੂਮ, ਬੈਗਟੇਲ ਰੂਮ, ਜਿਮਨੇਜ਼ੀਅਮ, ਫੈਂਸਿੰਗ ਸਕੂਲ, ਸਵੀਮਿੰਗ ਪੂਲ ਜਾਂ ਡਾਂਸਿੰਗ ਹਾਲ;

ਸੈਕਸ਼ਨ 2(15)

(15) "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਥਾਂ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਮਰਾ, ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਘਰ, ਕੌਫੀ ਹਾਊਸ, ਸ਼ਰਾਬ ਘਰ, ਬੋਰਡਿੰਗ ਹਾਊਸ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ, ਹੋਟਲ, ਸਰਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਦੁਕਾਨ ਜਿੱਥੇ ਵਾਈਨ, ਬੀਅਰ, ਸਪਿਰਿਟ, ਆਰਕ, ਟੋਡੀ, ਗਾਂਜਾ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਖਪਤ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

ਧਾਰਾ 31

ਸੈਕਸ਼ਨ 31 - ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਦਿ (1) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਚਾਰਜਾਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ, ਲਈ, -

ਧਾਰਾ (ਡਬਲਯੂ.)

(ਡਬਲਯੂ) (i) ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ;

(ii) ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਜਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ, ਅਸੁਵਿਧਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਜੋਖਮ, ਖਤਰੇ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ;

(iii) ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਗੜਬੜੀ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ;

ਧਾਰਾ (x)

(x) (i) ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਗੀਤ, ਨ੍ਰਿਤ, ਨਕਲ, ਜਾਂ ਨਾਟਕ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਮੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਤਮਾਸ਼ਿਆਂ ਸਮੇਤ;

(ii) ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ;

(iii) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਜਾਂਚ;

(iv) ਉਹਨਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ;

ਆਰਡਰ 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 2

2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ:

b) 'ਕੈਬਰੇ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸੰਗੀਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਡਾਂਸਰਾਂ ਜਾਂ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਾਂਸ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ;

d) 'ਡਿਸਕੋਥੈਕ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਗਾਹਕਾਂ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਗਾਉਣ ਜਾਂ ਨੱਚਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹੂਲਤ;

j) 'ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਸੰਗੀਤ, ਲਾਈਵ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕੈਬਰੇ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ।

ਧਾਰਾ 3

3. ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ:- ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ, ਕੈਬਰੇ, ਡਿਸਕੋਥੈਕ ਵਰਗੀ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਰੂਮ, ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੇ ਘਰ, ਕੌਫੀ ਹਾਊਸ, ਬੋਰਡਿੰਗ ਹਾਊਸ, ਲਾਜਿੰਗ ਹਾਊਸ, ਹੋਟਲ, ਸਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨ ਜਿੱਥੇ ਵਾਈਨ, ਬੀਅਰ, ਸਪਿਰਿਟ, ਆਰਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ, ਨਸ਼ੀਲਾ ਪਦਾਰਥ ਹੋਵੇ, ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਪਤ ਲਈ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ, ਕੈਬਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਡਿਸਕੋਥੈਕ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਯਕਸ਼ਗਾਨ, ਬੇਯਲਤਾ (ਫੀਲਡ ਡਰਾਮਾ), ਭਰਥਨਾਟਿਅਮ, ਲੋਕ ਕਲਾ, ਸੰਗੀਤ ਗਾਇਨ, ਵੋਕਲ ਜਾਂ ਵਾਦਨ ਜਿਵੇਂ ਵੀਨਾ, ਮਰੁਦਨਾ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਧਾਰਾ 4

4. ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ: **(1)** ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਤਾਜ਼ਾ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਮਨੋਨੀਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਕਰਨਾਟਕ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋ. ਬਨਾਮਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ].

ਧਾਰਾ 5

5. ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ -, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 7

7.ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ) :1) ਲਾਈਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ:

(a) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ;

(bਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰਵਜ (;

(c) ਬੈਠਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰਕਿੰਗ ਸਥਾਨ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ;

(d) ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ;

(e) ਵਿਦਿਅਕ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ-ਦਾ ਸਥਾਨ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਆਸਪਾਸ ਦਾ ਮਤਲਬ 200 (ਦੋ ਸੌਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ (ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(f) ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(g) ਕਿ ਢਾਂਚੇ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅੱਗ ਦਾ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ;

(h) ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਨਤਕ ਜੂਏਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੇਮਿੰਗ ਹਾਊਸ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(i) ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਅਨੈਤਿਕ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸ਼ੋਆਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪਹਿਰਾਵੇ, ਹਰਕਤ ਜਾਂ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ;

(j) ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਪੋਸਟਰਾਂ ਜਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ;

(k) ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪਰਿਸਰ ਵਸਨੀਕਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ, ਅਸੁਵਿਧਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਜੋਖਮ, ਖਤਰਾ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ;

(l) ਕਿ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਢੁਕਵੀਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(2) ਲਾਈਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ-2 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਇਸੰਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਲਾਇਸੰਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਸਿਰਫ਼ 10.00 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੋਅ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ 23.30 ਘੰਟੇ।ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ 23.30 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸ਼ੋਅ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ।ਅੱਗੇ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 8

8. ਬੈਠਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ:-

(1) ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨੌ ਵਰਗ ਮੀਟਰ 'ਤੇ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਬੈਠਣ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ, ਰਸਤਾ, ਕੋਰੀਡੋਰ, ਗੈਂਗਵੇਅ ਅਤੇ ਸਟੇਜ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਚੌੜੀ ਖੁੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿੱਥੇ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਜਾਂ ਡਿਸਕੋਥਿਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਕੀਤੇ ਆਮ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਨਿਕਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(4) ਚੰਗੀ ਹਵਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜੇ ਖੁੱਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਹਵਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਇੱਕ ਡਬਲਯੂ.ਸੀ. ਅਤੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਹਰੇਕ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਿਸ਼ਾਬ ਵੱਖਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਬੈਠਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਗਾਹਕਾਂ/ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਪਸੀ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਟੇਜ ਅਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਤਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 9

9. ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ:- **(1)** ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਆਕਾਰ ਦਾ ਬੋਰਡ ਲਗਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਲਗਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੰਨੜ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ।

(2) ਉਹ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ, ਕੈਬਰੇ, ਡਿਸਕੋਥੇਕ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਬੈਠਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ/ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗਾ।

(3) ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 10

10. ਲਾਈਸੈਂਸ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ:- **(1)** ਇਸ ਆਰਡਰ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ

ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੀਹ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਲਾਇਸੰਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(3) ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਧਾਰਾ 11

11. ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ:-

ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੰਸ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਜਾਂ ਸੌਂਪਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਛੱਡਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੰਸ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 12

12. ਨਾਮ ਬਦਲਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ:- ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਇਸੰਸ.

13. ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ: ਲਾਈਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 14

14. ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ: ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ 30 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਧਾਰਾ 15

15. ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ: ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਇਸੰਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਲਾਇਸੰਸ ਕਿਉਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 16

16. ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ: ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮੁਫ਼ਤ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੇ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲਾਈਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 17

17. ਲਾਈਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ: ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 18

18. ਫੀਸ:- ਹਰ ਸਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਫੀਸ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

(i) ਨਵਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ - 20,000/- ਰੁਪਏ

(ii) ਨਵਿਆਉਣ - 5,000/- ਰੁਪਏ

(iii) ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਦੀ ਫੀਸ - 500/- ਰੁਪਏ"

38. ਦੋ ਲਾਤੀਨੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਤਮ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ "ਸਾਲੁਸ ਪੋਪੁਲੀ ਸੁਪਰੀਮੋ ਲੈਕਸ" ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਰਵਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹੈ "ਸਾਲੁਸ ਰਿਪਬਲੀ ਸੁਪਰੀਮੋ ਲੈਕਸ" ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਰਵਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।

39. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨਿੱਜੀ/ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼, ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇਣਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਸਮਾਜ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 2005 ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

40. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਟਚਸਟੋਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੁਚੱਜੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

41. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਬੁਧਨ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 191 ਅਤੇ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। ਬਨਾਮ S.R. ਤੇਂਦੁਲਕਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 538.

42. ਬੁਧਨ ਚੌਧਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ:

“5. ... ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਵਰਗ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਭਿੰਨਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਗਏ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ (ii) ਕਿ ਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਰਗੀਕਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਰਥਾਤ, ਭੂਗੋਲਿਕ, ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਕਿੱਤਿਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗਠਜੋੜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਗੋਂ ਵਿਧੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

43. ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਟੱਚਸਟੋਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ:

(a) ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਇੱਕਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਰਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(b) ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਝ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ;

(c) ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ;

(d) ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੋੜ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;

(e) ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਗਿਆਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਆਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਅਤੇ

(f) ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਂ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਅਣਜਾਣ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

44. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਸ਼ੀਕਾਂਤ ਲਕਸ਼ਮਣ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. (1990) 4 ਐਸਸੀਸੀ 366 ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ। ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2013) 8 ਐਸਸੀਸੀ 519.

45. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(ਜੀ) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਅਨੁਛੇਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ, ਕਿੱਤੇ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

46. ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਜਬਤਾ ਦੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤਾਂ, ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਕੀ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

47. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਜੀ. ਰੋਅ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਐਸ.ਸੀ. 196 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬਤਾ ਦੀ ਪਰਖ ਰੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਖੇਪ ਮਿਆਰ ਜਾਂ ਆਮ ਪੈਟਰਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਲੰਘਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤਰੀਵ ਉਦੇਸ਼, ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਥੋਪਣ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਸਭ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

48. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (6) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ, ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ। (ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵੇਖੋ

49. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਨਰਵਾ ਟਾਕੀਜ਼, ਬੰਗਲੌਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. 1988 ਸਪਲਾਈ ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 176 ਕਿ ਸਿਨੇਮੈਟੋਗ੍ਰਾਫ਼ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਕਰਨਾਟਕ ਸਿਨੇਮਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ, ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੀਮਤ/ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਟਾਕੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ

ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

50. ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਰਡਰ 2005 ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਆਰਡਰ 2005 ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇਹ ਅਨੁਛੇਦ 19 (1)(ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

51. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 2005 ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਜੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

52. ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 31 ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਦੂਜਾ, ਧਾਰਾ 31 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਡਬਲਯੂ) ਅਤੇ (x) ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੀਜਾ, ਇਹ ਇਸ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਗਲੌਰ ਨੇ ਧਾਰਾ (ਡਬਲਯੂ) ਅਤੇ (x) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 2005 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚੌਥਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ 2005 ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

53. ਪੰਜਵਾਂ, ਆਰਡਰ 2005 ਤਿੰਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(15) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ "ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

54. ਛੇਵਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕੈਬਰੇ, ਡਿਸਕੋਥੈਕ ਜਾਂ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਆਰਡਰ 2005 ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ 2005 ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ, ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾ ਕੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ, ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

55. ਸੱਤਵਾਂ, ਕੈਬਰੇ, ਡਿਸਕੋਥੈਕ ਜਾਂ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ

'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ।

56. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਟੀਕਲ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

57. ਅੱਠਵਾਂ, ਆਰਡਰ 2005 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 7, ਕਲਾਜ਼ 8 ਅਤੇ ਕਲਾਜ਼ 9 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਤੋਂ (।) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਥਿਤੀਆਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਈਵ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

58. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।

59. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

60. ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਏ) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (ਬੀ) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (ਸੀ) ਬੈਠਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰਕਿੰਗ ਸਥਾਨ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (ਈ) ਸਥਾਨ (ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ) ਤੋਂ ਵਿਦਿਅਕ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਭਾਵ, 200 ਮੀਟਰ। ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਲਾਜ਼ (ਜੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਢਾਂਚੇ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅੱਗ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਲਾਜ਼ (ਐੱਚ.) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਨਤਕ ਜੂਏ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੇਮਿੰਗ ਹਾਊਸ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

ਨਾ ਹੀ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਸੇਵਨ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (ਆਈ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਅਨੈਤਿਕ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸ਼ੋਆਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ

ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਪਹਿਰਾਵੇ, ਹਰਕਤ ਜਾਂ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਵਿੱਚ. ਕਲਾਜ਼ (ਜੇ.) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਪੋਸਟਰਾਂ ਜਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। . ਕਲਾਜ਼ (ਕੇ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇਮਾਰਤ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ, ਅਸੁਵਿਧਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਜੋਖਮ, ਖਤਰੇ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਾਂਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਧਾਰਾ (ਐਲ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂਪਰਿਸਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਆਰਾਮ.

61. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਲਾਜ਼ 8 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਤੋਂ (6) ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੱਗ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਕੀਤੇ ਆਮ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਨਿਕਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਾਜ਼ 9 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।

62. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 7, 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬਤਾ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹਨ।

63. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ।

64. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ, ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਪਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ।

65. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੁਆ ਪਬਲਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋ ਅਧਿਕਤਮ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

66. ਦਰਅਸਲ, ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਕਈ ਬੇਕਸੂਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਪਹਾਰ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨਾ ਮੰਨਣ ਕਾਰਨ ਕਈ ਬੇਕਸੂਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ।

67. ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਟਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ।

68. ਨੈਵਾਂ, ਲਾਈਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲਾਜ਼ 7, 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹਰ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਾਹਕਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਲਈ।

69. ਦਸਵਾਂ, ਆਰਡਰ 2005 ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

70. ਅਜਿਹੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਦੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 2005 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

71. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ 2005 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

72. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

73. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ 2005 ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਆਰਡਰ 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ), (ਡੀ) ਅਤੇ (ਜੇ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।

74. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਤਕਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜੋ ਯਕਸ਼ਗਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਬੇਲਤਾ (ਫੀਲਡ ਡਰਾਮਾ) ਜਾਂ ਭਰਤ ਨਾਟਿਅਮ, ਲੋਕ ਕਲਾ, ਸੰਗੀਤ ਪਾਠ, ਵੋਕਲ ਜਾਂ ਵਾਦਨ ਜਿਵੇਂ ਵੀਨਾ ਜਾਂ ਮਰੁਦਾਨਾ ਆਦਿ।

75. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਲਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮੁੱਚੀ ਤੱਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਆਰਡਰ 2005 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਿਆਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੰਜੇ ਤੋਂ ਕੀ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਅੰਤਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਥੀਏਟਰਾਂ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਅਰਥਾਤ - ਕੈਬਰੇ, ਡਿਸਕੋਥੈਕ ਅਤੇ ਲਾਈਵ ਬੈਂਡ ਸੰਗੀਤ ਉਹ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਈਟਮਾਂ ਭਾਵੇਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ . ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

76. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਰਡਰ 2005 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਲਾਜ਼ 3 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

77. ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

78. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 2005 ਕਿਸੇ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਰਡਰ 2005 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ।

79. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ 2005 ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 2005 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। , ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਾਇਸੰਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

80. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਾਇਸੰਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ 2005, ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 2005 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

81. ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

82. ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਲਟ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਡਰ 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (ਕੇ) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇਮਾਰਤ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ, ਅਸੁਵਿਧਾ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਖਤਰੇ, ਖਤਰੇ ਜਾਂ ਖਤਰੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਜਾਂ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੋਰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਖਾਸ ਧਾਰਾ/ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਚਾਰਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ।

83. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਢੁਕਵੇਂ ਖਾਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਦਮ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਸਗੋਂ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੁਤਾਹੀ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

84. ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ।

85. ਪੂਰਵ-ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ **ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ**

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

KUNAL ARORA ADVOCATE